

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
Regeringskansliet
103 33 Stockholm

Sportfiskarnas synpunkter gällande remiss av slutbetänkande En moderniserad fiskelagstiftning (SOU 2025:89)

Diarienummer LI2025/01477

Bakgrund

Regeringen beslutade den 30 juni 2022 att uppdra åt en särskild utredare att göra en översyn av regelverket på fiskeområdet i syfte att få till stånd en sammanhållen lagstiftning med en tydlig systematik och att anpassa regelverket till de nya unionsbestämmelserna om fiskerikontroll. I uppdraget ingick även att se över hur bestämmelserna om vattenbruk kan förenklas för att främja ett mer konkurrenskraftigt och hållbart vattenbruk (dir. 2022:92).

Inledning

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund (Sportfiskarna) är en demokratiskt uppbyggd ideell organisation och det organiserade sportfiskets företrädare i Sverige. Vår vision är ett hållbart fiske i friska vatten – för alla. Förbundet har idag över 70 anställda och organiserar 74 000 medlemmar. Sportfiske är en av Sveriges viktigaste fritidsaktiviteter med långt över en miljon utövare som varje år lägger mer än fem miljarder kronor på sitt fiske.

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund (Sportfiskarna) önskar lämna följande synpunkter:

Sammanfattning

- Sportfiskarna tillstyrker i huvudsak de förslag som lämnas i SOU 2025:89.
- Sportfiskarna poängterar att den föreslagna syftesparagrafen är svagt formulerad utan tydliga mål avseende fiskets miljöpåverkan. En modern fiskelagstiftning måste ta hänsyn till dagens katastrofala beståndssituationer, där överfiske varit den enskilt viktigaste faktorn till fiskbeståndens nedgång de senaste decennierna. Fritidsfiskets roll i dessa beståndsnedgångar har varit ytterst marginell.
- Sportfiskarna anser att det är positivt med det av EU beslutade systemet för registrering av och rapportering från fritidsfisket, förutsatt att systemet bidrar till bättre förvaltning och fiskevård – inte till mer byråkrati. Sportfiskarna påminner också om EU-kommissionens starka rekommendation om att implementeringen ska ske i nära samarbete med företrädare för det organiserade sportfisket/fritidsfisket. Sportfiskarna ser också en möjlighet med att nationellt förvalta arter såsom gädda, abborre och öring på sikt införlivas i ett system där skälen för det är bättre förvaltning och fiskevård.
- Lagstiftning och tolkning av begreppet fiskådra/kungsådra har med tiden vattnats ur och behöver därför skärpas upp med tydligt formulerade krav. Det bör ske snarast och utan onödigt dröjsmål mot bakgrund av hotbilden mot arter som ål, lax och öring.
- Under förslagen 16.4.1 samt 16.4.2 vill Sportfiskarna poängtera att det är viktigt att inte försvåra för förordnade fisketillsynsmän att få assistans av polisen vid ingripande kopplat till fisketillsynen. En moderniserad fiskelagstiftning bör även stärka skyddet och möjligheten att

Sportfiskarna
Svartviksslingan 28
167 39 Bromma
info@sportfiskarna.se

beivra fiskebrott för de som förvaltar fiske i enskilt vatten där man inte kan utfärda kontrollavgiften, det vill säga på enskilt vatten som inte är ett fiskevårdsområde (FVO). Idag kan inte fiskevattenägare som inte ingår i ett FVO använda sig av kontrollavgiften vid lokala regelöverträdelser. Ett FVO kan vidare bara polisanmäla olovligt fiske, det vill säga fiske utan fiskekort eller brott mot nationell lagstiftning, till exempel otillåten metod. Om någon har fiskekort och bryter mot regler som klubb, förening eller liknande satt upp kan alltså detta ej beivras.

- Under 10.4.6 behöver påpekas att det i Mälaren inte finns allmänt vatten, utan så kallat enskilt frivatten med frifiskerätt. Nämda förhållanden måste beaktas så att utgångspunkten för frifisket motsvarar det som gäller för allmänt vatten. Detta innebär att fiske med handredskap där metoden som sådan inkluderar användande av båt blir fortsatt tillåtet, till exempel trollingfiske, en mycket viktig fråga för stora mängder fritidsfiskare.
- Sportfiskarna vill poängtera att det är av högsta vikt att fisketillsynsmän även fortsättningsvis har befogenhet att genomföra kontroll av fritidsfiske längs kusten.
- Sportfiskarna anser att det är positivt med tydligare reglering av fiskerikontrollen samt vill poängtera att de regelöverträdelser som sker inom fiskets område måste motsvaras av proportionerliga straffbestämmelser. Sammantaget önskar Sportfiskarna ett tydligare fokus på att värdera upp fiskebrottens betydelse, inte minst mot bakgrund av de stora värden som finns, både i kommersiellt fiske med sina stora landningar, men också i fritidsfisket. Man kan i sammanhanget jämföra med straffbestämmelserna i jaktlagstiftningen.

Sportfiskarna kommenterar nedan de specifika delar av utredningen som främst berör sportfisket och fiskevården.

9. Förslag och bedömningar som rör inledande bestämmelser

9.3 Lagen ska innehålla en inledande syftesbestämmelse

Lagens syfte

Syftesparagrafen är alltför svagt formulerad och saknar tydliga mål för att förvaltningen måste ta hänsyn till fiskets miljöpåverkan samt negativa påverkan på bestånd av fisk och skaldjur. Utan ett tydligt överordnat skyddssyfte för miljö och bestånd faller förutsättningarna för att uppnå miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet inom fisket. Med dagens förvaltning av våra gemensamma fiskbestånd ser vi hur det ena beståndet efter det andra överfiskas och kollapsar. Det återstår idag i stort sett bara skaldjur för det konsumtionsinriktade fisket. Det finns en överhängande risk att även de bestånden går motsvarande öde till mötes. Det är i detta sammanhang viktigt att poängtera att enorma rekreationsvärden idag har gått förlorade, rekreationsvärden som innefattas i det sociala perspektivet och som bör lyftas fram bättre.

En av utgångspunkterna för arbetet med moderniseringen av fiskelagstiftningen som anges i betänkandets inledning (sid. 40) är följande:

”En av de största förändringarna som har skett är att ekosystemen ändrats, inklusive den allmänna beståndssituationen.”

Nämnda förändring innebär att vi har en situation som innebär att de flesta kommersiellt nyttjade bestånden har kollapsat eller är på väg dit. I nuläget står vi inför ett accelererande uttag av de sista återstående fiskbara arterna i form av planktivora fiskarter som sill och skarpsill. Dessa arter har en absolut grundläggande funktion när det gäller att upprätthålla fungerande ekosystemfunktioner längs kusterna och i haven. Dessutom är det en resurs med potential att mätta en hel kontinent. Om denna resurs fallerar står vi inför en katastrof med oöverskådliga konsekvenser. Flera av bestånden visar tydliga tecken på överuttag genom kraftigt påverkad ålders- och storleksstruktur samt minskande biomassa under lång tid. Det handlar om att vi i elfte timmens sista minuter måste lägga om fiskeriförvaltningen fullt ut i linje med ekosystemansatsen och på det sätt som angavs redan i den förra fiskelagsutredningen:

”Fisket måste bedrivas hållbart och utgå från ekosystemansatsen.”

I det läge vi nu står är det högst motiverat och fullt rimligt att detta tydligt framgår av syftesparagrafen i den nya fiskelagen.

Förslag på ändrad lydelse:

Syftet med denna lag är främst att säkerställa att fisket är miljömässigt hållbart genom att säkra fiskbestånden på lång sikt genom att de förvaltas i enlighet med ekosystemansatsen. På detta sätt kan nyttor uppnås ur ett miljömässigt, ekonomiskt och socialt perspektiv vilket skapar stora rekreationsvärden samt bidrar till en tryggad livsmedelsförsörjning.

10. Förslag och bedömningar om rätt och möjligheter till fiske, grundläggande resursfördelning samt hur fiske i allmänhet får bedrivas

10.4.6 Den moderniserade fiskelagen ska innehålla bestämmelser om begränsningar i det fiske som får bedrivas med stöd av frifiskerätt inom allmänt vatten, vid vissa stränder, skär och holmar samt i den ekonomiska zonen och den närmare omfattningen av fisket som får bedrivas med stöd av frifiskerätt i enskilt vatten

Av den moderniserade fiskelagen ska det framgå att den som fiskar med stöd av frifiskerätt utan att inneha fiskelicens eller personlig fiskelicens endast ska få fiska med handredskap. Lagen ska också

inhålla bestämmelser om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att dessa personer tillåts fiska med andra rörliga redskap om beståndssituationen tillåter det.

Detta är en nödvändig förändring som på sikt möjliggör en mer anpassad och mer effektiv förvaltning av fisket och fiskresurserna. Det finns ett ökande behov av att, där så behövs, kunna öka upplösningen i förvaltningen exempelvis när det gäller att stärka och utveckla lokala bestånd av rovfisk där fisket måste kunna anpassas bättre till rådande beståndssituation. Då måste fisket kunna anpassas och regleras på ett effektivare sätt än vad som är möjligt med mängdfångande redskap som exempelvis nät, vilka inte medger återutsättning av oönskad/ej tillåten fångst med tillräckligt god överlevnad. Däremot kan fiske fortgå med andra typer av redskap som fungerar bättre i det avseendet, till exempel handredskap eller icke garnande mängdfångande redskap som till exempel burar eller ryssjor. Detta är en nödvändighet i framtidens fiskeförvaltning, om vi önskar återfå goda fiskbestånd.

Det finns också en annan aspekt som utredningen framhåller, nämligen att det bör vara en tydlig skillnad mellan vilka redskap och fångstmängder som förekommer inom yrkesfisket i jämförelse med fritidsfisket. Det finns flera motiv för detta. Utredningen nämner behovet av att minska incitamenten för otillåten försäljning av fångst från fritidsfisket. Men ett annat motiv är att det med väl förvaltrade fiskbestånd är fullt möjligt att fånga fisk till hushållet i rimlig omfattning med skonsammare typer av fiskeredskap som till exempel handredskap.

Förslaget tillstyrks.

Fiske med stöd av frifiskerätt i allmänt vatten, vid vissa stränder, skär och holmar samt i den ekonomiska zonen

Begränsning för fiske med redskap

Förslaget att som utgångspunkt begränsa fritidsfiske på allmänt vatten och motsvarande områden till att enbart omfatta handredskap tillstyrks, men med ett förtydligande enligt nedan. Förslaget är i övrigt i linje med det förslag som Havs- och vattenmyndigheten lämnade i ett regeringsuppdrag 2018.

I Mälaren finns inte allmänt vatten men däremot finns så kallat enskilt frivatten med frifiskerätt. Där får man för närvarande fiska med handredskap, även om metoden som sådan kräver båt. Man får även fiska med angeldon och nät (se bilaga 2, 3. Mälaren).

Nämnda förhållanden i Mälaren måste beaktas i de nya bestämmelserna om frifiskerätten så att utgångspunkten för frifisket motsvarar det som gäller för allmänt vatten (förutom kräftfiske). Detta innebär att fiske med handredskap där metoden som sådan inkluderar användande av båt blir

fortsatt tillåtet, till exempel trollingfiske, vilket är en mycket viktig fråga för stora mängder fritidsfiskare.

10.6.4 Den moderniserade fiskelagen ska innehålla bestämmelser om fiskådra

Förslag till komplettering:

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör bemyndigas att utfärda föreskrifter för att garantera fri passage för fisk vid anlagda vandringshinder som av olika anledningar inte kan tas bort. Reglerna ska innebära att det vid varje anlagt hinder oavsett bakomliggande syfte eller verksamhet ska finnas lokalt anpassade anordningar utformade i enlighet med gällande vägledning och som medger att förekommande fiskarter kan passera i oskadat skick i båda riktningar (upp- samt nedströms). Behovet är särskilt angeläget i vattenområden som hyser vandrande fiskarter samt i vattendrag som mynnar i havet.

Bakgrunden är att det i dagsläget finns fungerande anordningar för fiskpassage vid långt färre än 4 % av alla anlagda strömhinder i landet, vilket måste betraktas som oacceptabelt och alldeles onödigt. Bestämmelsen om fiskådra (eller kungsådra) har funnits sedan medeltiden och har på olika sätt implementerats i anknytande lagstiftningar som exempelvis i historiska fiskelagar, i vattenlagarna och i miljöbalken. Trots det har verkan med tiden blivit uppenbart urvattnad och behöver därför skärpas upp med tydligt formulerade krav. Det bör dessutom ske utan onödigt dröjsmål eftersom flera arter eller bestånd av vandrande fisk är akut hotade, som till exempel ål eller viktiga bestånd av lax och öring. Dessutom pågår olika processer som syftar till att förbättra vattenmiljöerna i olika avseenden, men där det uppenbart behövs skarpare juridiska verktyg för att nå nationellt bindande mål, samt framför allt: att undvika förlust av värdefulla arter och bestånd.

Det behövs därför tydliga och förutsägbara regler för att försäkra att viktiga fiskarter, med i många fall vital betydelse såväl för fiske som för att upprätthålla funktionen i berörda ekosystem, kan nå sina lek- och uppväxtområden samt inte hindras på sin väg därifrån. De flesta av dessa behov är i dagsläget fullt möjliga att lösa rent tekniskt. Finansiellt sett kan det mest angelägna hanteras inom ramarna för den nationella planen för moderna miljövillkor för vattenkraften (NAP) eftersom en betydande andel av problemen har koppling till vattenkraftproduktion. Övriga hinder kan lämpligen hanteras inom ramarna för kommande åtgärdsprogram för naturrestaureringsförordningen.

Nuvarande regelverk har uppenbart inte fått avsedd effekt utan behöver skärpas och förtydligas för att möjliggöra en lösning av problemet inom rimlig tid. Detta får anses vara ett av de mest uppenbara och angelägna behoven för närvarande att lösa för svensk fiskeriförvaltning i samverkan med berörda verksamhetsområden.

Förslag till komplettering av fiskådrebestämmelsen:

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om krav på passerbarhet för fisk vid anläggningar eller verksamheter som förhindrar fiskens passage.

12. Förslag och bedömningar som särskilt rör fritidsfiske

12.4 Registrering och rapportering av fritidsfiske

12.4.1 Den moderniserade fiskelagstiftningen ska innehålla bestämmelser om registrering av den som fritidsfiskar

Förslaget med tillhörande bestämmelser tillstyrks. Det är dock av väsentlig betydelse för systemets legitimitet och syfte att det bidrar till bättre förvaltning och fiskevård – inte mer byråkrati. Ökad fångstrapportering för att få bättre kunskap om bestånden är Sportfiskarna i grunden positiva till, men det behöver då ske i nära samarbete med sportfiskets utövare.

12.4.2 Den moderniserade fiskelagstiftningen ska innehålla bestämmelser om rapportering av fångster från fritidsfiske

Utöver bindande krav i EU:s kontrollförordning finns det också en möjlighet för att genom fångstrapportering från fritidsfisket förbättra förvaltningen av nationella arter och bestånd av fisk. Denna förbättring av kunskapsunderlag kräver dock ett utvecklingsarbete i samverkan med berörda intressen för att ges bästa möjlighet att fungera.

Förslaget med tillhörande bestämmelser tillstyrks.

12.4.3 Föreskrifter om registrering av fritidsfiskare och rapportering av fångster från fritidsfiske i andra fall

En nödvändig förbättring av förvaltningen av nationella arter och bestånd av fisk genom fångstrapportering från fritidsfisket förutsätter ett funktionellt och pålitligt system för fångstrapportering.

Förslaget med tillhörande bestämmelser tillstyrks.

12.4.4 Havs- och vattenmyndigheten ska ansvara för register över fritidsfiskare och ta emot rapportering avseende fritidsfiske

Förslaget med tillhörande bestämmelser tillstyrks.

Motsvarande gäller för förslagen 12.4.5-6.

12.5 Märkning av fångst

Bedömning: Havs- och vattenmyndighetens förslag om märkning av fångst och avgifter för fångstmärken bör utredas vidare.

Förslaget/bedömningen om fortsatt utredning avstyrks. Modellen med fångstmärken är sedan lång tid etablerad och finns i drift i många länder, till exempel i vårt grannland Finland och modellen har även använts i svenska Norrbotten sedan 2014. Det torde finnas väl fungerande system att ta efter och anpassa till svenska förhållanden utan ännu en utredning på fiskets område. HaV bör i stället ges bemyndigande att utfärda föreskrifter för märkning av fångst samt uppdras att utforma ett lämpligt system.

13 Förslag och bedömningar om bestämmelser som specifikt rör Torneälvens fiskeområde

Den nuvarande förvaltningen av fisket inom Torneälvens fiskeområde bedöms fungera väl och bör därför inte förändras i något betydande avseende.

Förslaget att överföra nämnda bestämmelser till den nya lagen tillstyrks.

14 Förslag och bedömningar om fiskevård, naturvård och utsättning

14.4.1 Det ska fortsatt finnas möjligheter att meddela föreskrifter om naturvårdshänsyn

Förslag: Bestämmelserna om naturvård, som redogjorts för i avsnitt 14.2.3, ska i princip oförändrade föras över till den moderniserade fiskelagstiftningen.

Det är av grundläggande betydelse för såväl skyddet av fiskbestånden som för skyddet av värdefulla vattenmiljöer att fisket tar relevanta miljöhänsyn.

Förslaget med tillhörande bestämmelser tillstyrks.

14.5 Utsättning och flyttning av fisk, vattenlevande kräddjur och vattenlevande blötdjur

Förslag: Bestämmelserna om utsättning och flyttning ska, med beaktande av utredningens tidigare förslag om ändringar, i princip oförändrade föras över till den moderniserade fiskelagen. Även bestämmelserna om möjlighet till undantag ska föras över. Regleringen ska dock anpassas till bestämmelserna i EU:s förordningar.

Aktuella bestämmelser bedöms fungera väl och är sedan länge kända och inarbetade och bör därför inte förändras i något betydande avseende. Det är dock viktigt att tillämpningen av bestämmelserna harmonieras mellan länsstyrelser, något Sportfiskarna uppfattar inte alltid har skett. Det är därför önskvärt med en uppdaterad nationell vägledning på området.

Förslaget med tillhörande bestämmelser tillstyrks.

14.6 Föreskrifter om fiskevård och naturvård ska tillämpas även vid svenskt fiske i havet utanför Sveriges ekonomiska zon

Förslag: Regleringen om att föreskrifter om fiskevård och naturvård ska tillämpas även vid svenskt fiske i havet utanför Sveriges ekonomiska zon ska föras över till den moderniserade fiskelagen.

Det är av grundläggande betydelse för såväl skyddet av fiskbestånden som för skyddet av värdefulla vattenmiljöer att fisket tar relevanta miljöhänsyn även vid svenskt fiske utanför Sveriges ekonomiska zon. Sportfiskarna vill dock påminna om att detta idag inte sker på grund av flera nationers kustnära trålning som dessutom i huvudsak sker icke-selektivt med ett totalt fisketryck över det som krävs för att fiskbestånden ska uppvisa en hälsosam bestandsstruktur.

Förslaget med tillhörande bestämmelser tillstyrks.

16 Förslag och bedömningar om kontroll och övervakning

16.3.7 Länsstyrelsens ansvar

Förslag: Den moderniserade fiskeförordningen ska innehålla en bestämmelse om att länsstyrelsen ansvarar för att genomföra kontroll av fiske i havet och i sötvattensområden.

Länsstyrelserna har en viktig roll att fylla beträffande att uppnå en mer effektiv tillsyn och kontroll av fiske, i synnerhet beträffande det fiske som sker från kusten samt i sötvattensområdet. Det är hög tid att länsstyrelserna nu får ett sådant ansvar.

Förslaget med tillhörande bestämmelser tillstyrks.

16.3.10 Särskilt om fiskevakter

Länsstyrelsen ska få förordna fiskevakter för att bedriva kontroll över fritidsfiske i sötvattensområden

Förslag: Den moderniserade fiskelagen ska innehålla en bestämmelse om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får förordna fiskevakter att genomföra kontroll av fritidsfiske

i sötvattensområden. Den moderniserade fiskeförordningen ska innehålla en bestämmelse om att fiskevakter får förordnas av länsstyrelsen. Av den föreslagna nya bestämmelsen i lagen föreslås framgå att fiskevakter får genomföra kontroll över fritidsfiske och inte över yrkesmässigt fiske, och att sådan kontroll bara får avse sötvattensområden. I nuvarande 34 § första stycket fiskelagen finns inte en sådan avgränsning. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i övrigt i huvudsak bestämmelserna i 34 § första stycket fiskelagen respektive 5 kap. 2 § fiskeförordningen, men uttrycket fisketillsynsmän har ersatts av uttrycket fiskevakter.

Förslaget att utmönstra begreppet tillsynsmän avstyrks. Det tillför ingen påtaglig förbättring av verksamheten medan det förorsakar nackdelar för en i övrigt väl fungerande verksamhet i form av att man till exempel måste korrigera och byta ut utbildningsmaterial, information, skyltar, emblem, kläder mm. till ingen nytta. För det fall förslaget genomförs bör det införas en övergångsbestämmelse som innebär att tidigare meddelade förordnanden som fisketillsynsman automatiskt omvandlas till förordnande som fiskevakt. Sportfiskarna menar också att ett bättre könsneutralt uttryck som harmoniserar bättre med utredningens syn på begreppet skulle vara "fisketillsynsperson".

Sportfiskarna vill också poängtera att det idag förordnas fisketillsynsmän längs kusten i flertalet län och utan den ideella tillsynen från dessa fisketillsynsmän skulle i princip ingen tillsyn alls ske längs dessa kuststräckor. Det är av högsta vikt att fisketillsynsmän även fortsättningsvis har befogenhet att genomföra kontroll av fritidsfiske längs kusten. Förslagsvis ges befogenhet att liksom idag även kunna genomföra kontroll av yrkesfisket.

16.4.1 samt 16.4.2 Befogenheter vid utövande av kontroll och övervakning och Utredningens förslag på ändringar i 34§

Nuvarande lydelse:

§34 Polismyndigheten ska på begäran lämna den hjälp som behövs vid tillsynen.

Förslag: Av paragrafen ska även framgå att Polismyndigheten på begäran ska lämna den hjälp som behövs vid kontrollen. Hjälp ska bara få begäras om det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att en polisman:s särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen behöver tillgripas eller det annars finns synnerliga skäl.

Sportfiskarna anser det viktigt att inte försvåra för förordnade fisketillsynspersoner att få assistans av polisen vid ingripande kopplat till fisketillsynen. Detta gäller i synnerhet tillsynen som utförs av länsstyrelsen förordnade tillsynspersoner på enskilt vatten. Särskilt då sådana tillsynspersoner inte får utföra husrannsakan eller kroppsvisitation. Förslaget om en sådan ändring i lagtexten avstyrks därför.

En moderniserad fiskelagstiftning bör även stärka skyddet och möjligheten att beivra fiskebrott för de som förvaltar fiske i enskilt vatten där man inte kan utfärda kontrollavgiften, det vill säga på enskilt vatten som inte är ett fiskevårdsområde (FVO). Idag kan inte fiskevattenägare som inte ingår i FVO använda sig av kontrollavgiften vid lokala regelöverträdelser. Detta regleras för FVO i Lag om fiskevårdsområden (LOFO 1981:533, 31 §). En sådan skrivelse bör införas även i fiskelagen så att ägare av enskilt vatten kan utfärda en kontrollavgift vid brott mot lokala regler. I tidigare lagstiftning kunde man polisanmäla sådana brott, men denna möjlighet togs bort 2011. Idag kan dessa bara polisanmäla olovligt fiske, det vill säga fiske utan fiskekort eller brott mot nationell lagstiftning, till exempel otillåten metod som elektricitet, gift, spetsande redskap, explosiva ämnen mm. Om någon har fiskekort och bryter mot regler som klubb, förening eller liknande satt upp kan detta ej beivras. De regler man satt upp för fiskevården blir därmed verkningslösa och man står rättslös eller tvingas driva ärendet civilrättsligt som ett avtalsbrott.

16.4.3 Särskilt om beslag

Olämpligt begrepp

Begreppet "organism", som det används i författningstexten (10 kap. 16§) är onödigt långsökt och främmande i sammanhanget och bör helst undvikas. Använd till exempel det mer begripliga och i sammanhanget redan etablerade begreppet "fångst" (jämför till exempel med 1 kap. 9§ Ord och uttryck: "fångstfartyg").

Förslaget i övrigt tillstyrks. Att beslag ska kunna genomföras utan att en gärningsman påträffas på bar gärning är av stor vikt för fiskevården. En utökad möjlighet till beslag av redskap kommer att medföra avsevärt förbättrade möjligheter att bevara de vattenlevande biologiska resurserna, som lagstiftningen avser att skydda. Det faktum att det i 1950 års lag om rätt till fiske fanns en möjlighet att beslagta redskap, oavsett om gärningsmannen befann sig på platsen vid fiskeredskapet eller inte, talar för att möjligheterna att kunna beslagta föremål bör utökas.

18.2 Behöriga myndigheter

18.3 Överklaganden

Utredningen bedömer vidare att länsstyrelsens beslut, på samma sätt som andra myndigheters beslut enligt fiskelagstiftningen, bör överklagas till allmän förvaltningsdomstol och inte till Havs- och vattenmyndigheten. Den nuvarande ordningen med överklagande till Havs- och vattenmyndigheten innebär enligt utredningen en onödigt lång instanskedja. Ordningen innebär också att Havs- och vattenmyndigheten ska pröva ett beslut som länsstyrelsen – som är en myndighet som Havs- och vattenmyndigheten vägleder i frågor enligt fiskelagstiftningen – har fattat. Sportfiskarna delar

bedömningen att det är önskvärt att korta instanskedjan och att Havs- och vattenmyndigheten i dagsläget har dubbla roller, vilket kan ifrågasättas. Det kan dock finnas skäl att överväga vilken domstol som är lämpligast att pröva aktuella ärenden. Förvaltningsrätterna hanterar ett stort antal måltyper men fokus ligger på socialförsäkring, socialrätt och skatterätt. Förvaltningsrätterna besitter i sig ingen specialkompetens inom fiskelagstiftningen och hanterar inte heller primärt ärenden rörande miljö och natur. Sportfiskarna anser att det finns skäl att överväga om överklaganden inte i stället borde prövas av mark- och miljödomstolarna. Dessa domstolar hanterar ärenden rörande miljö rätt, vattenrätt och naturvård. Detta är rättsområden som ofta direkt eller indirekt påverkar bedömningar i ärenden enligt fiskelagstiftningen.

I handläggningen av detta ärende har även Benny Lindgren, Joakim Eriksson, Glenn Douglas, Anders Karlsson och Markus Lundgren deltagit.

För Sportfiskarna,

Sten Frohm
Generalsekreterare

Tomas Lindblad Wieslander
Förbundsjurist